

graph, vi foreslaae, at, da alle tidligere Bestemmelser om Lønningsforhold skulle være hævede, maae ogsaa alle Indgreb i Vedkommendes Lønning være hævede. Jeg troer, at den høitagtede Marineministers Indvending imod de Bestemmelser, der staae i Børnepligtsloven og ville komme til at staae i den nye, dersom den udkommer, at 3 Aar — ikke 2 Aar — betegner Heelbefarenhed og 1½ Aar Halvbefarenhed, ikke er ubegrundet; men saa undrer det mig, at den høitagtede Minister ikke i rette Tid har gjort sin Indflydelse gjældende hos sin ærede Collega og faaet disse Bestemmelser om Befarenhed i Børnepligtsloven noget forandrede, saaledes at f. Ex. Ingen blev anseet som Heelbefaren, uden at han kunde føre Bevis for, at han saa og saa længe havde tjent som Matros. En saadan Forandring vilde der have været paa sin rette Plads, og saa vilde det være blevet fere for den Vilkaarlighed, som en Bestemmelse som den, der her omhandles, vil medføre. Hvad kan det nemlig føre til? Man siger: Vi forlange af den Heelbefarne, at han skal være Topgast; men set nu, at man under Krigen indfalder en Skibsfører, en af vore Sættekipperer, som er i en Alder af 36 à 37 Aar, og som en halv Snees Aar iforveien har været med sin Sagt og imidlertid er bleven lidt corpulent; saa kan det tænkes, at man siger til ham: Du kan ikke gjøres til Heelbefaren, thi Du kan ikke være Topgast, og at man altsaa berøver ham en Deel af den Løn, som er sat for Heelbefarne, skjøndt han har Kone og Børn hjemme og Tingting at leve af, og skjøndt han staaer som en af de allerældste af de Børnepligtige, som ere indkaldte, og maaffee er 9 à 10 Aar ældre end dem, der paa samme Tid ere indkaldte til Hæren. Dette kan denne Bestemmelse føre til; jeg indrømmer, at det vil være meget sandsynligt, at aldrig nogen Skibschef vil gjøre det, men jeg siger, at han kan gjøre det. Jeg tillægger derfor ogsaa dette Spørgsmaal, efter hvad der er kommet frem, saamegen Betydning, at, skal der være Tvivl om, at min Opfattelse er rigtig, at Bestemmelsen er hævet ved den af Udvalget foreslaaede almindelige Paragraph, saa er jeg enig med den høitærede Marineminister i, at det er

rigtigt ved 3die Behandling at faae en anden Redaction af § 16, hvorved man faaer et Botum af Thinget for, hvorledes dette opfatter Spørgsmaalet. Skal der, som sagt, andre Bestemmelser for Befarenheden, høre de ikke hjemme i denne Lov, men i Børnepligtsloven. Jeg skal med megen Forsigtighed vove mig ind i den Kamp, som er ført mellem forskjellige ærede Medlemmer, som deels høre til den ene, deels til den anden Stat, idet jeg føler, at der — ialtsald for mig — er noget Uhyggeligt i saaledes at gjøre Sammenligninger til denne eller hiin Side, da det dog gjælder om i ethvert foreliggende Forhold at træffe det, der er rimeligt, billigt og forvarligt i og for sig. Man maatte da, som ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Zuren) bemærkede, forud godtgjøre, at de Forhold, som man vil stille under samme Belysning, virkelig ere eens, thi ellers taber Sammenstillingen, om den ellers kunde holde Stik, fuldstændig sin Betydning, idet man fører ueensartede Forhold ind under samme Betragtning. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgfreds (Ginst) har rettet et meget skarpt og gennemgribende Angreb paa Udvalget, og jeg troer ikke, at jeg som Ordfører for Udvalget ganske kan forbtgaae det ærede Medlems Indvendinger. Han meente, at vi skulde have sammenarbejdet Lovforslagene til eet, men det have vi jo ikke gjort i tidligere Aar med Lønningslovene for de to Børn, og jeg troer, at det vilde være temmelig umuligt, i alt Fald overordentlig vanskeligt, at gjøre det, da vi endnu ikke have det, som Mange af os ønske, nemlig een Minister for hele Forsvarsvæsenet. Dette kunde altsaa ikke være vor Opgave. Dernæst meente det ærede Medlem, at Lovforslagene under vor Bearbejdelse vare blevene mere fjernede fra hinanden, end de tidligere havde været; men det forekommer mig, at dette er at see Forholdet ikke ganske som det er. Have vi ikke søgt for de Meniges Vedkommende at stille dem paa samme Maade, have vi ikke søgt for Landhæren at borttage Bestemmelsen om det 2-Stillings Afdrag, naar de ere ude, hvilket ikke finder Sted for Søværnet; have vi ikke ved Landhæren foreslaaet at tage det Tillæg bort, som skulde gives til Familierne,